

BUTLLETÍ DE LA SOCIETAT CATALANA DE MATEMÀTIQUES
Vol. 12, núm. 1, 1997. Pàg. 85.

La conjectura de Catalan. Errata i addenda

PAULO RIBENBOIM

Dec a l'amabilitat del professor S. W. Golomb les següents observacions referents al meu treball sobre la conjectura de Catalan, publicat en aquest Butlletí («La conjectura de Catalan». *Butll. Soc. Cat. Mat.* 11, 1 (1996), p. 95-105):

1. La «versió quantitativa de la conjectura dels nombres primers bessons» no és $\pi_2(N) \sim N/(\log N)^2$, com es diu a la pàgina 98, sinó que és

$$\pi_2(N) \sim \frac{C_2 N}{(\log N)^2},$$

on

$$C_2 = 2 \prod_{p>2} \left(1 - \frac{1}{(p-1)^2}\right) = 1,32032\dots$$

i el producte s'estén a tots els primers. Vegeu, per exemple, GOLOMB, S. W. «The twin prime constant». *Amer. Math. Monthly.* 67, 8 (1960), p. 767-769.

2. Segons la *History of the theory of numbers* de L. E. Dickson, la conjectura de Polignac no es limita a dir que «tot nombre parell és la diferència de dos primers» (p. 98), sinó que afirma que «tot nombre parell és la diferència de dos primers d'una infinitat de maneres». Així, la conjectura de Polignac inclou la conjectura dels parells bessons com a cas especial.
3. El terme «nombres potents» (p. 99) es deu a GOLOMB, S. W. «Powerful numbers». *Amer. Math. Monthly.* 77, 8 (1970), p. 848-852.

DEPARTMENT OF MATHEMATICS
QUEEN'S UNIVERSITY
KINGSTON, ONTARIO K7L 3N6
CANADÀ
mastdept@qucdn.queensu.ca